

overhovedet fra kommunen, og den eneste reaktion fra kommunen bagefter var, at pantefogeden kom en uge efter, pigen var kommet hjem, for at tage familiens sofa.

Der er altså behov for en helt anden forståelse for, at sådan en familie har brug for hjælp og støtte i stedet for, at man bare bliver ved med at forfølge familien.

Så der er stort behov på mange områder for at gøre en større indsats, og der er bestemt behov for, at man fortsætter referencegruppen. Om vi så skal kalde det et råd for at sikre en bedre forståelse af dens funktion, det må man kigge på under de forhandlinger, som ministeren har lagt op til.

Så vi støtter forslaget.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så beder vi fru Tove Videbæk komme på talerstolen som ordfører.

Tove Videbæk (KD):

I Danmark er der halvanden til to gange så mange, der dør af selvmord som ved trafikulykker. I forbindelse med trafikken siger vi jo, at en trafikdræbt er en for meget. Vi må på samme måde sige, at et selvmord er et for meget, og så har vi endda langt over 700 hvert år.

Det mest foruroligende for mig er, at tallet i de seneste 10 år er tredoblet for unge 15-20-årige kvinder. I Sønderjyllands og Ribe Amter viser en undersøgelse, at hver sjette pige i alderen 15-20 år har forsøgt at begå selvmord. Det er simpelt hen gyseligt, at i et så rigt land som Danmark, en velfærdsstat, hvor alle muligheder skulle være åbne, kan livet blive så uudholdeligt for et ungt menneske, som står ved starten af sit voksenliv, at den unge ikke ser anden udvej end at tage sit eget liv.

Hvad fortæller det os? Jo, det kan i hvert fald sige os, at i Danmark har vi måske nok at leve af, men der er mange, der ikke har noget at leve for.

Vi må tage fat i diskussionen om livsværdier og i det hele taget, hvordan vi giver mennesker lyst og mod på livet, så de ser formålet med de dage og år, som livet udgør. Det er igen værdidebatten, vi skal have fat i. Det skal ske bredt i hele samfundet: i skoler og uddannelsesinstitutioner, kirker, foreninger, organisationer, medier, arbejdspladser osv. Alle steder, hvor mennesker færdes.

I selvmordshandlingsplanen er der også netop anbefalinger på det her område. Der står bl.a., at der som en del af samfundsdebatten

fortsat skal argumenteres for ideologier og holdninger, der promoverer medmenneskelig omsorg, omsorg fra offentlige så vel som private instanser, således at andre menneskers problemer opleves som betydningsfulde.

Der er yderligere anbefalinger om livsmodsendervisning, om at børnefamiliers vilkår styrkes, at det sociale og frivillige netværk styrkes. Der er rigtig mange gode forslag i handlingsplanen.

Jeg kan sige, at i det forløbne halve års tid har jeg stillet en del spørgsmål til sundhedsministeren om en af anbefalingerne i handlingsplanen, og de spørgsmål har især drejet sig om mængden af smertestillende midler, som kan købes i håndkøbsudsalg. Man kan nemlig købe så store mængder i håndkøb, at man kan slå sig selv ihjel flere gange.

Center for Selvmordsforskning siger, at knap to tredjedele af de mænd, der forsøger selvmord, gør det via forgiftning, og for kvinder drejer det sig om mere end tre fjerdele. I selvmordshandlingsplanen nævnes som en af anbefalingerne, at der skal sættes et maksimum for mængden af smertestillende midler i håndkøbsudsalg.

I planen står der desuden, at udenlandske undersøgelser viser, at mindskning af tilgængelighed af en metode ikke bare fører til, at metoden afløses af en anden, men der er faktisk undersøgelser, der viser, at der kun er 10 pct. af kandidaterne, der så forsøger igen.

Vedrørende den fortsatte forebyggelse af selvmord generelt sagde sundhedsministeren i et svar til mig den 17. marts, at indsatsen for forebyggelse af selvmordsforsøg og selvmord vil blive videreført efter udløbet af bevillingsperioden for satspuljemidlerne. I øjeblikket er det til genstand for overvejelser og drøftelser mellem Socialministeriet og Sundhedsministeriet, referencegruppen m.fl., hvorledes den fortsatte indsats bedst muligt kan tilrettelægges osv.

Dette svar gør jo, at i hvert fald jeg har nogle forventninger til regeringen om, at den vil tage fat og videreføre det gode arbejde med at føre handlingsplanens anbefalinger ud i livet. Alt andet ville også være uforståeligt set i lyset af de foruroligende mange selvmord og selvmordsforsøg især blandt helt unge.

Jeg mener også at kunne høre her i Folketingssalen, at der er flertal for og måske endda helt enighed om, at forebyggelsesarbejdet bliver fastholdt, for anbefalingerne i handlingsplanen er jo langt fra implementeret.